Ἔτος Α΄. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1911. Ἀριθ. 37.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἔναρξίν της ἀπησχόλησε τὸ ζήτημα τῶν Βασιλικῶν ταξειδίων ὡς ἦτο ἀπὸ πολλοῦ γνωστόν.

Καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἐβεβαιώθη ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος μεταβάλλει τὰς ἰδέας μεθ' ὅσης εὐκολίας καὶ τὰ περιλαίμιά του. Ἄλλοτε ἦτο κατὰ τῶν Βασιλικῶν ταξειδίων, τώρα, ὡς καὶ ἀφ' ἧς ἡ ἀβουλία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν, εἶναι ὑπὲρ, καὶ τὰ θεωρεῖ μάλιστα ἀπαραίτητα καὶ χρησιμώτατα. Δὲν κατακρίνομεν τὸν ἄνδρα ὡς εὐμετάβολον, διότι πολλάκις τὸ εὐμετάβολον καὶ ἡ εὐχέρεια τοῦ προσαρμόζεσθαι καὶ ἐπωφελεῖσθαι τῶν περιστάσεων θεωρεῖται πολιτικὴ ἀρετή. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφ' ἧς ἐπῆλθεν αὐτῷ ἡ ἰδέα νὰ πολιτευθῇ, ἐσκέφθη ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν ἡ ἠθικολογία εἶναι ἀστειότης καὶ ἡ κατὰ συνείδησιν ἐπιλογὴ τῶν πρὸς προαγωγὴν μέσων ἀναχρονισμός. Πᾶσα πρὸς ἄνοδον βαθμὶς εἶναι δι' αὐτὸν καλή, ἀδιάφορον τὸ ὑλικὸν ἐξ οὗ κατεσκευάσθη.

Ὁλόκληρον παρελθὸν ἔδειξε τὸν ἄνδρα. Ὡς μίαν τῶν πρὸς ἄνοδον βαθμίδων ἐξελέξατο καὶ τὴν μέχρις ἀηδίας ἐπίδειξιν τῶν ἀντιδυναστικῶν του αἰσθημάτων καὶ τὴν διαρκῆ διαβολὴν τῆς δυναστείας πρὸς τὸν λαὸν τῆς τε Κρήτης καὶ τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου. Ἡ μέθοδος ἐπέτυχε παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν καὶ ἦλθε στιγμὴ ἐκστάσεως φρενῶν τοιαύτη καθ' ἣν σύσσωμος ὁ ἐν Ἀθήναις στρατὸς καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἤγαγε τὸν ἀντιδυναστικώτερον—καθ' ἃ ἐπεδεικνύετο—τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Κρήτῃ πολιτευτῶν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πρὸς διευθέτησιν τοῦ δυναστικοῦ ζητήματος διὰ μιᾶς Συντακτικῆς συνελεύσεως.

Ποῖοι οἱ λόγοι οἱ ἀναγκάσαντες αὐτὸν νὰ μεταβληθῇ ἐξ ἀντιδυναστικοῦ εἰς ἔμπιστον Σύμβουλον τοῦ Στέμματος, μόνος αὐτὸς γνωρίζει, τὸ βέβαιον δ' εἶναι, ὅτι, ἀφ' ἧς τὸ Στέμμα ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς σύμβουλον, κατέστη ἐπὶ τοσοῦτον ὑποχείριος τῆς Αὐλῆς, ὥστε πᾶσα ἐκ τῶν αὐλικῶν ἀντιθαλάμων ἐκπορευομένη ἐπιθυμία νὰ εἶναι διαταγὴ δι' αὐτὸν, συνεπῶς ὄχι μόνον τὰ ταξείδια τοῦ στέμματος εὑρίσκει καλὰ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν πρόνοιαν ἔλαβε καὶ λαμβάνει, ἵνα θεωρηθῇ ὑπὸ τῆς αὐλῆς ἀπαραίτητος, καὶ φιλίως διατεθειμένος ὡς πρὸς πάντα τ' ἀφορῶντα τὴν Αὐλὴν καὶ τὰς ἐγκαρδίους σχέσεις της συμφέροντα.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δρῶν ἤδη, ἐπόμενον ἦν νὰ παραχωρήσῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων,—ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι συνέβαινε,—εἰς τὴν ἀνεύθυνον ἀρχὴν καὶ, ταύτης τὰς ὁδηγίας ἀπαρεγκλίτως παρακολουθῶν, νὰ διαγράψῃ ὡς πρὸς τὸ Κρητικὸν ζήτημα τὴν διαγωγὴν ἣν αἱ Ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἐτήρουν ἐν τῷ παρελθόντι, ὅτε τὸ στέμμα περιώδευεν ἀνὰ τὸ ἐξωτερικὸν, χαρακτηριζομένων τῶν ἀποδημιῶν τούτων ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου· *ὡς ἐργασίας κατὰ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων*, ὡς ἐλέχθη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

Καὶ ἤδη, ἀπέναντι μὲν τῆς Τουρκίας, ἥτις διαρκῶς συγκεντροῖ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα στρατοὺς καὶ πολεμικὸν ὑλικὸν, τηροῦμεν ὑπεράψογον στάσιν, τὴν δὲ Κρήτην ἐδηλώσαμεν ὅτι θεωροῦμεν ὡς παρακαταθήκην εἰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων, αἵτινες καὶ μόναι δικαιοῦνται νὰ λάβωσι πᾶσαν ἀπόφασιν ἀφορῶσαν εἰς τοὺς Κρῆτας καὶ τὴν Κρήτην, οὐδόλως τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀναμιγνυομένης εἰς τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰς περὶ τῆς τύχης τῆς Κρήτης ἀποφάσεις τῶν δυνάμεων.

Ἀλλ' οἱ Κρῆτες, λαβόντες ἐκ προσφάτου παρελθόντος διδάγματα ἀπὸ τὸν κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον ἑτοιμάζονται νῦν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, νὰ δημιουργήσωσι τετελεσμένον γεγονὸς. δι' ὃ καὶ προχθὲς, κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Κρητικῆς συνελεύσεως, ἐκήρυξαν αὖθις τὸ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος κήρυγμα, ἑτοιμάζονται δ' οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Κρητικὴν Συνέλευσιν νὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας νὰ μετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν τῆς ἔτι ὑφισταμένης Διπλῆς Βουλῆς, ἀφοῦ καὶ οἱ Κρῆτες ἀντιπρόσωποι τὴν αὐτὴν, ἣν καὶ οἱ Ἕλληνες πληρεξούσιοι, ἔχουσιν ἐντολήν.

Τὸ διάβημα τοῦτο τῶν Κρητῶν πληρεξουσίων ἐρωτᾶται πῶς θὰ ἐκλάβωσιν αἱ κηδεμόνες τῆς Κρήτης δυνάμεις, ἡ Τουρκικὴ Πύλη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ; Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ κολαζόμενος ἤδη ἕνεκεν τοῦ ὀλεθρίου παραδείγματος ὅπερ πρῶτος αὐτὸς ἔδωκε, βλέπει μὲ ἄκρως δυσμενὲς ὄμμα τὴν στάσιν τῶν Κρητῶν, ὧν τὰς ἐνεργείας πειρᾶται ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ματαιώσῃ. Ἀλλ' οἱ Κρῆτες δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὸν κ. Βενιζελον, οὗ τὰ περὶ Κρήτης σχέδια γνωρίζουσι πάντες γενικῶς, ἀφ' ἧς διέστη ἐν Κρήτῃ μετὰ τὸν τότε ὑπάτου ἁρμοστοῦ πρίγκηπος τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου, γενικὴ δὲ κρατεῖ πεποίθησις, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς μυστικῶς συνεδριαζούσης συνελεύσεως ἐν Χανίοις ἔσεται ὑπὲρ τῆς συμμετοχῆς τῶν Κρητῶν βουλευτῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Διπλῆς Βουλῆς ἐν Ἀθήναις.

Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι πιθανὴ ἡ ἀνακατάληψις τῶν Κρητικῶν πόλεων ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀγημάτων, ἴσως δὲ καὶ ἡ εἰσβολὴ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων εἰς Θεσσαλίαν. Διὰ τὴν ἀποτροπὴν τοιούτων ἐνδεχομένων φαίνεται ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἐμμένουσα εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Κρήτης, ἀπεφάσισε νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ πρόλογος τοῦ ἀποφασισθέντος μέτρου θεωρεῖται ἡ ἐπὶ τριήμερον μέχρι Δευτέρας ἀναβολὴ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

Κλείομεν τὴν θύραν μας καὶ ἀποστρέφομεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ τὴν τείνουσαν ἡμῖν ἱκέτιδας τὰς χεῖρας Κρήτην καὶ νῦν, ὅτε τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος διέπει ἐκεῖνος ὅστις πρὸ διετίας ἤγαγε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ,ἀπολύσας κατ' αὐτῆς τοὺς πραιτωριανοὺς τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, πιεσθέντες τότε, ἠναγκάσθημεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν Κρήτην.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Παρῆλθον αἱ πρῶται ἡμέραι τῆς καταπλήξεως τῶν Τούρκων καὶ σὺν αὐταῖς αἱ εὐχερεῖς ἐπιτυχίαι τῶν πρώτων πολεμικῶν κινήσεων τῶν Ἰταλικῶν ὅπλων, καὶ ἤδη ἀκάθεκτος καὶ ἄγριος ὁ Ἰσλαμικὸς φανατισμὸς ἐκδηλοῦται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ὑπὸ κατάκτησιν χώρας, παρέχων ἀφθόνως πράγματα εἰς τὸ στράτευμα τῆς καταλήψεως.

Εἰς προηγούμενον φύλλον μας ἐγράφομεν ὅτι μέγα λάθος διέπραξεν ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις, μὴ συντρίψασα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν Τουρκικὸν στόλον καὶ μὴ πλήξασα τὸν ἐχθρὸν κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ κύψῃ περιδεὴς τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ νικητοῦ, ἀλλὰ παρασχοῦσα αὐτῷ τὸν καιρὸν νὰ συνέλθῃ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως καὶ νὰ ἑτοιμάσῃ τὴν ἀντίστασιν ἐκείνην δι' ἧς θὰ διαιωνίσῃ τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς χώρας ἐκείνας.

Ἔχουσα ἡ Τουρκία ὡς ἐφόδια τὸν ἄγριον φανατισμὸν τῶν τέκνων τῆς ἐρήμου, τὸ πολυπληθὲς καὶ ἐμπειροπόλεμον αὐτῶν, προκειμένου περὶ πολέμου ἀνὰ τὰς θερμὰς καὶ φαλακρὰς τῆς Λιβυκῆς ἐρήμου ἐκτάσεις καὶ τὰς ἐνισχύσεις, αἵτινες, ποῦ μὲν λάθρα, ποῦ δὲ καὶ ἀπροκαλύπτως παρέχονται εἰς αὐτὴν σχεδὸν ἀπὸ ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, τὰς πολυτρόπως ἐρωτοτροπούσας πρὸς τὰ πλουσία αὐτῆς οἰκονομικὰ θέλγητρα καὶ τὸ ἀπιστεύτως ἐκμε-

ταλλεύσιμον αὐτῆς, δύναται ἤδη νὰ παρατείνῃ ἐφ' ὅσον θέλει τὸν πόλεμον, τόν τε ἔνοπλον καὶ τὸν οἰκονομικὸν διὰ τοῦ καταστρεπτικοῦ εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἐμπόριον μποϋκοτάζ.

Εἶναι ἐξαιρετικὴ ὅλως ἡ θέσις τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον καὶ δύναται νὰ διεξαγάγῃ τελεσφόρως ἀγῶνα, ὅστις οἰκονομικῶς οὐδόλως θίγει αὐτὴν καὶ μόνην τυχὸν ζημίαν θὰ ἔχῃ — καὶ κατὰ τὴν δυσμενεστέραν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος—τὴν ἀπώλειαν τοῦ κύρους τῶν νεοτούρκων, διότι ἡ Τριπολίτις διὰ τὴν Τουρκίαν ἦτο ἓν εἶδος ἀποικίας ἀχρήστου καὶ δαπανηρᾶς, ἧς τὰ εἰσοδήματα, ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν, ἦσαν πολλῷ ὑποδεεστέρα τῶν δαπανῶν εἰς ἃς ὑπεβάλλετο τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν συντήρησίν της.

Ἑπομένως ἡ Ἰταλία θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ φέρῃ καὶ ἀλλαχοῦ τὸν πόλεμον, ἵνα κατορθωθῇ ἡ ταχεῖα τοῦ ἀγώνος περάτωσις. Ποῖος ὅμως ἔσεται ὁ προσανατολισμὸς τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἰταλικῶν ὅπλων, ἀφοῦ καθ' ὅλως τὰς διευθύνσεις συναντᾷ τις τοὺς τομεῖς τῶν βλέψεων τῶν ἰσχυρῶν; Τὸ μόνον ἀπομένον ἐλεύθερον σημεῖον κατευθύνσεως ἔσεται, ὁ ἀναμφισβήτητος τοῦ ἀσθενοῦς κλῆρος, αἱ Ἑλληνικαὶ νῆσοι τοῦ ἀρχιπελάγους καὶ τούτων τοὺς πληθυσμοὺς ἀπειλοῦσιν αἱ πολεμικαὶ τῆς Ἰταλίας ἐνέργειαι.

Ἀλλά τι πρὸς τὴν Τουρκίαν ἂν δεινοπαθοῦσιν οἱ χριστιανικοὶ τῆς αὐτοκρατορίας πληθυσμοί; Τὸ Ἰσλὰμ θὰ μείνῃ ἄθικτον καὶ τὸ Ἰσλὰμ ἄτρωτον θὰ μάχηται κατὰ τῆς Ἰταλίας ἀήττητον, ἀκατάβλητον, ἐφ' ὅσον πᾶσαι αἱ δυνάμεις τὸ προστατεύουσιν, μηδ' αὐτῆς τῆς Ἰταλίας ἐξαιρουμένης, ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐνῶ μάχεται κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐπιμόνως δηλοῖ καὶ ἐγγυᾶται τὴν διατήρησιν τοῦ ἐν τῷ Αἵμῳ καθεστῶτος.

Ὁ ἀγὼν καθ' ἡμᾶς ἔσεται μακρὸς καὶ τὰ ἰταλικὰ ὅπλα θὰ χύσωσιν ἱδρῶτας αἵματος μέχρις οὗ καταλάβωσι τὰς ἐκτεταμένας λιβυκὰς ἐρήμους καὶ τὰς πλουσίας τῆς χώρας ἐκείνης ὁάσεις.

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Τὸ ἐν Ἀθήναις «Ἐργατικὸν κέντρον» δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐργατικὸν Σύλλογον «Ἀλληλοβοήθεια» ἠτήσατο νὰ καταβληθῇ ἐκ μέρους τοῦ σωματείου τούτου ἡ προσήκουσα ἐνέργεια πρὸς τοὺς βουλευτὰς Κυκλάδων ἵνα καὶ οὗτοι συντελέσωσι πρὸς ἐπιψήφισιν τῶν πρὸ πολλοῦ ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν ἐργατικῶν Νομοσχεδίων.

Ἡ διοίκησις τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» προφρόνως ἐνήργησε πᾶν ὅ,τι ἐπεβάλλετο αὐτῇ ἀπευθύνθη δὲ πρὸς τοὺς βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, συστήσασα αὐτοῖς θερμῶς τὰ ἐργατικὰ νομοσχέδια.

Πάντες ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν τύχην τοῦ ἐργάτου, πρώτιστα δ' ἡμεῖς, οἱ γνωρίζοντες τι ἐστὶ βιοπάλη, τί σημαίνει ἀγὼν τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ θὰ μᾶς ἐπιτρέψωσιν οἱ κύριοι τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου Ἀθηνῶν καὶ ἡ συμμερισθεῖσα τὰς σκέψεις των διοίκησις τῆς «Ἀλληλοηθείας νὰ τοῖς εἴπωμεν, ὅτι προτιμώτερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ μὴ κινῶσιν ὡς πρὸς τὰ ζητήματα ταῦτα τὸν ἀνάγυρον.

Εὐτυχῶς δὲν εὑρίσκεται ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς πρὸ τῶν κοινωνικῶν ἐκείνων προβλημάτων τὰ ὁποῖα συγκλονίζουσι τὴν δύσιν καὶ δὲν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς πιέσεως ἡν ἡ βιομηχανία ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν θητικῶν τῶν ἐργατῶν πληθυσμῶν, ὥστε νὰ λαμβάνωμεν προληπτικὰ κατὰ τῶν καταπιέσεων μέσα, ὥστε νὰ ὀργανῶμεν συνεταιρισμοὺς ἐργατικοὺς δι' ὧν νὰ πολεμήσωμεν τὸ κεφάλαιον. Ἡμεῖς ἐδῶ ἔχομεν ἀνάγκην τῆς ἐν συμπνοίᾳ συνεργασίας ἐργασίας καὶ κεφαλαίου, διότι, καὶ ἂν ἐνίοτε ἡ ἐργασία τοῦ ἐργάτου ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἀμοίβεται προσηκόντως, τοῦτο δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἐργοστασιάρχης, ὁ κεφαλαιοῦχος ἐκμεταλλεύεται τὸν ἐργάτην, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι καὶ τὸ κεφάλαιον, ὡς καὶ ἡ ἐργασία, διέρχεται κρίσιν καὶ δὲν εἶναι δίκαιον τὰς συνεπείας τῆς κρίσεως νὰ ὑποστῇ μόνον τὸ κεφάλαιον, μόνος ὁ ἐργοδότης. Ἂν τὸ τοιοῦτον ἤθελε συμβῇ μετ' οὐ πολὺ τὸ κεφάλαιον θὰ ἐξητιμίζετο καὶ ἡ ἐργασία θὰ ἔπαυεν, ὁ δ' ἐργάτης θὰ ἐστερεῖτο τότε τελείως τοῦ ἡμερομισθίου ἐλλείψει ἐργασίας. Ἄλλως τε ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, τὴν σχέσιν κεφαλαίου καὶ ἐργασίας κανονίζει ὁ Νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως καὶ μόνον ὁ Νόμος αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ αἰώνιος καὶ ἀναλλοίωτος ρυθμιστὴς τῶν σχέσεων τούτων, πᾶσα δ' ἄλλη ἐνέργεια ὑπὲρ τοῦ ἐργάτου θεωρεῖται ὡς ἀναστροφὴ τῶν ὅρων καὶ τάσις πιέσεως τοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τοῦ ἐργάτου. Ἀπόδειξις τούτου περιφανής, αἱ συνεχεῖς ἀδικαιολόγητοι ἀπεργίαι ἄλλοτε μὲν τῶν θερμαστῶν καὶ μηχανικῶν ἀτμοπλοίων, ἄλλοτε τῶν Σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων, ἄλλοτε τῶν τροχιοδρομικῶν καὶ ἄλλοτε τῶν ταχυδρομικῶν, αἵτινες δὲν κατευθύνονται μόνον ἐναντίον τοῦ κεφαλαίου, ἀλλ' ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἐννόμου τάξεως ἐναντίον τῆς πολιτείας, ἐναντίον τῆς κοινωνίας.

Ἰδοὺ τί σημαίνουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ ἐργατικὰ ζητήματα, ἰδοὺ ποῦ τείνουσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐργατικῶν κέντρων.

Προχθὲς ἐν τοιοῦτον κέντρον, ἐν Βόλῳ, ἠρνήθη πᾶσαν ἰδέαν ἐννόμου τάξεως, πᾶσαν ἰδέαν θρησκείας καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ ἔτι· αὔριον δὲν γνωρίζομεν τί θὰ πράξῃ ἕτερον ἐργατικὸν κέντρον τοῦ Πειραιῶς λ. χ. ἢ τῶν Πατρῶν· πάντως ὅμως τὸ τί τοῦτο δὲν θὰ εἶναι ἀπόρροια τῆς ἰδέας τῆς παγιώσεως τοῦ καθεστῶτος καὶ τῆς ἐννόμου τάξεως.

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΓΛΩΣΣΗΣ & ΣΚΕΨΕΩΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Διὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου ἀνεκοινώθη εἰς τὰ Πρακτορεῖα τῆς Εὐρώπης, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἐμμένει εἰς τὴν εἰρηνικήν της στάσιν, ἐκτὸς ἂν ἐπαπειλῆται ἡ ἀκεραιότης τοῦ ἐδάφους της ἢ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Βουλγαρία ἀφ' ἑτέρου δηλοῖ, ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητος, ἐκτὸς ἂν αἱ κινητοποιήσεις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπειλοῦν τὰ Βαλκανικὰ Κράτη καὶ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανικοὺς πληθυσμούς.

Ἡ διαφορὰ τῆς γλώσσης καὶ τῆς σκέψεως εἶναι μεγίστη μεταξὺ τῶν δύω Κρατῶν.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει μόνον Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ συμφέρον τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ προασπίσῃ.

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν δὲν ὑπάρχει μόνον Βουλγαρικὸν ἔδαφος. Ὑπάρχει καὶ Χριστιανικὸς πληθυσμός, τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ προασπίσῃ.

Ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν καταδεικνύομεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς προβάλλει μόνον τὰς ἀκτάς της καὶ τὰ σύνορά της. Χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ δὲν ὑπάρχουν, ἢ ἂν ὑπάρχουν δὲν τολμᾷ νὰ τοὺς ἀναφέρῃ. Τοιαύτη γλῶσσα θὰ προσέκρουεν εἰς τὰς βλέψεις τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει ἄλλην Ἑλλάδα, παρὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦ Γεωργίου, τὴν διήκουσαν μέχρι τοῦ Ὀλύμπου. *Εἶναι ἡ γλῶσσα, τὴν ὁποῖον ἐνέπνευσεν ἡ πολιτικὴ τῆς τεσσαρακονταετίας ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι τοῦ 1897.* Εἶναι ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἐπέβαλεν ὁ Ἰγνάτιεφ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βουλγαρικοῦ Σχίσματος. *Καὶ τώρα μένει ὡς λείψανον ἀρχαίας διπλωματίας καὶ μὲ ὅλην τὴν ἐπανάστασιν τῆς 15 Αὐγούστου, ἡ ὁποῖα ὡμίλησε περὶ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὑποδούλων καὶ Πατριαρχείων. Μετὰ τὴν παρακμὴν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐπανῆλθεν ἡ γλῶσσα τῶν ἀκτῶν καὶ τῶν συνόρων.*

Ἐν Βουλγαρίᾳ ὅμως ὁμιλοῦν ἐπισήμως καὶ περὶ χριστιανικῶν πληθυσμῶν τοὺς ὁποίους ὀφείλουν νὰ ὑπερασπισθοῦν.

(Ἐκ τῆς «Κραυγῆς».)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ
ΜΑΡΓΕΤΤΑ Ζ. ΑΣΗΜΟΜΥΤΗ

Χρυσοὶ οἱ τοῦ ὑμεναῖοι δεσμοὶ ἡνωσαν ἓν τῶν ἀρίστων τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας μελῶν τὸν λαμπρὸν ἐπιστήμονα κ. Νικόλαον Κουντούρην, διδάκτορα τῶν νομικῶν καὶ Συμβολαιογράφον Ἑρμουπόλεως, μετὰ τῆς ἐπεράστου καὶ πολυφέρνου νεάνιδος Μαργέττας Ζ. Ἀσημομύτη, θυγατρὸς τοῦ παρ' ἡμῖν ῥέκτου ἐργοστασιάρχου κυρίου Ζαννῆ Ἀσημομύτη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ συγκίνησίς μας ἐκ τῆς χαρᾶς ἐπὶ τῇ τελείᾳ ἰάσει, τοῦ ἐκ τύφου προσβληθέντος μικροῦ μας Λεωνίδα, χάρις εἰς τὴν πατρικὴν καὶ εὐγενῆ ἐπίβλεψιν πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ ἐγκρίτου τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» ἰατροῦ κ. Ε. Μπόμπολα, μᾶς ἐπιβάλλει, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μας, τόσον πρὸς τὸν διακεκριμμένον τοῦτον ἐπιστήμονα ὅσον καὶ πρὸς τὸ ἀξιόλογον τῆς πόλεώς μας Σωματεῖον τῶν Ἐργατῶν «Ἀλληλοβοήθεια» τὸ ὁποῖον ἀγαθοεργὸν ὄντως ἐπιδιώκει σκοπὸν καὶ μεγάλως τιμᾷ τὴν ἡμετέραν πόλιν.

Αἱ εὐγνωμονοῦσαι οἰκογένειαι
Ἰωάννου Γιαμπάνη
Ἰωάννου Λ. Γρυμάνη

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὦ; βεβαία θεωρεῖται ἡ παραχώρησις τοῦ παρ' ἡμῖν θεάτρου εἰς τὸν Ἰταλικὸν θίασον μελοδραματίων Castellano. Καὶ οὕτως λύεται καὶ τὸ σπουδαῖον ζήτημα τοῦ πῶς θὰ διέλθωμεν τὴν χειμερινὴν περίοδον, καίτοι ἀπό τινος τὸ ἐπεκτεινόμενον ἀτυχῶς ἔθιμον τῆς κατ' οἶκον χαρτοπαιξίας, θὰ καταστήσῃ, δι' ἐκείνους ἀκριβῶς οἵτινες ἐστήριζον τὸ θέατρον, ἀνεπαίσθητον τὴν ἔλλειψιν θεάτρου. Ὦ! εἶναι πολύ, μὰ πολύ, ἀνώτεραι καὶ θελκτικώτεραι αἱ ζωογονοῦσαι ἅμα καὶ ἐκνευρίζουσαι συγκινήσεις τοῦ χαρτοπαιγνίου, ἀπὸ τὰ ἡδυπαθῆ καὶ ἤρεμα τοῦ θεάτρου νανουρίσματα! Ἰδοὺ ὁ μέλλων νὰ φονεύσῃ παρ' ἡμῖν τὸ θέατρον συλλογισμός. Ἀφίνομεν δὲ κατὰ μέρος τὴν διαρκῆ ἐλπίδα τοῦ ἀείποτε φευγαλαίου κέρδους.

— Ποικίλα εἰσὶ τὰ συναισθήματα τὰ ὁποῖα παρήγαγεν ἡ ἐμφάνισις τοῦ «Ἀβέρωφ» ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας, πρώτιστον δὲ ἡ ἀναπτέρωσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἐν μέτρῳ πάντοτε. Τὰ τελευταῖα γεγονότα—τὰ ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως δηλαδὴ καὶ ἐντεῦθεν—τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης κατέστησαν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐφεκτικώτερον καὶ πολὺς σκεπτικισμὸς διακρίνει ἤδη τὰς κρίσεις του. Ἡ κυβέρνησις ἐπεχείρησε νὰ δημοκοπήσῃ διὰ τῆς περιαγωγῆς τοῦ «Ἀβέρωφ», ἀλλ' ἀπέτυχεν, ὡς ἀπέτυχε καὶ ἡ ἐν μέσῳ πλατείᾳ Συντάγματος ἀνάπαυσις τῶν ναυτικῶν ἀγημάτων τοῦ στόλου. Ἡ Σῦρος ἐξεδήλωσε τὸν ἐνθουσιασμόν της, παρελάσαντος σχεδὸν τοῦ ἡμίσεως τοῦ πληθυσμοῦ της ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τοῦ «Ἀβέρωφ», ἐνῶ ἡ ἐπίσημος Ἑρμούπολις ἐβομβάρδισε τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, τὸν ὑψοῦντα τὴν σημαίαν τοῦ Ἕλληνος ἀντιναυάρχου ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ», δι' ἀνακοινωθέντος ἐκδηλοῦντος, ἐν ἀπιστεύτῳ ἀληθῶς ἀφελείᾳ, τὸν ἐγωϊσμὸν ἀρχοντοχωριάτου. Καὶ οὕτως τὸ σύνολον τῶν ἐπιβαινόντων τῶν πλοίων ἀξιωματικῶν Ἑλλήνων τε καὶ ξένων ἀπεκόμισε τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ ἐπίσημος Ἑρμούπολις συγκινεῖται μόνον ἐκ τῆς ἐμφανίσεως ξένων στόλων, ὧν τὰ πλοῖα ἐνίοτε ὑποπίπτουσι καὶ εἰς τὸ λάθος τοῦ διὰ κανονιοβολισμῶν χαιρετισμοῦ ἐκείνων δι' οὓς οὐδαμοῦ τοῦ πρωτοκόλλου ἀναγράφεται τοιοῦτος χαιρετισμός.

— Ἐπιβάλλον ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸ μνημόσυνον, ὅπερ ὁ ναὸς οὗτος ἐτέλει ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου τοῦ ναοῦ δωρητοῦ **Θεμιστοκλέους Πετροκοκκίνου,** διότι ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐπιβολῆς ἣν προσέδιδεν εἰς τὴν ἱεροτελεστίαν ἡ

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . . Δραχ. 8.
» ἑξάμηνος. . . » 5.
Ἐν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι » 10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

παρουσία τοῦ χοροστατοῦντος Ἐπισκόπου καὶ ἄπειρον πλῆθος λαοῦ συνέρρευσε τιμῶν οὗ μόνον τὴν μεγάλην οἰκογένειάν εἰς ἣν ἀνῆκεν, οὐ μόνον τὰς μεγάλας ἀρετὰς καὶ τὴν ὑψίστην φιλοπατρίαν τοῦ μεταστάντος, ἀλλὰ καὶ τὸν παριστάμενον κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον ἀκολουθίαν καὶ ἄγοντα τὸ πένθος ἀδελφόν του κ. Ἰωάννην Πετροκόκκινον, τὸν λαοφιλῆ ἐκεῖνον Δήμαρχον, οὗ τὴν ἀλησμόνητον ἀρχὴν μετὰ πόθου ἀναμιμνήσκονται, καὶ δὴ σήμερον.

— Ἐξ Ἀστυπαλαίας αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἐτηλεγράφησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι συμμορία ληστοπειρατική, ἐπιδραμοῦσα τὴν νῆσον ἐξετέλεσε διαφόρους λῃστρικὰς μετὰ φόνων πράξεις καταφυγοῦσα εἶτα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας. Συνεπείᾳ τῶν πληροφοριῶν τούτων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέταξε τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 τορπιλοβόλον καὶ τὴν ἀνὰ τὰς Κυκλάδας περιπολοῦσαν ἀτμοημιολίαν «Ἀηδόνα» νὰ προβῶσιν εἰς ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ληστοπειρατῶν, οἵτινες, ὡς εἰκάζετο, κατέφυγον εἰς τὰ παρὰ τὴν Νάξον Κουφονήσια. Μετὰ πολλὰς ἐρεύνας κατορθώθη ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τοῦ πειρατικοῦ πλοιαρίου παρὰ τὴν Θήραν ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου τοῦ τορπιλλοβόλου. Τοῦ πλοιαρίου ἐπέβαινον οἱ Ἀθ. Σαρρῆς, Νικολ. Ἀντ. Τσαρίκης, Ἀγαπητὸς Ἀντ. Κατρῆ ἢ Γύλλου, Μιχαὴλ Ξανθός, Ἐμμανουὴλ Νατάλι ἰταλὸς καὶ Μωχαμὲτ Παλαλὶ ἢ Μαχμοὺτ ὀθωμανός, ἅπαντες δ' οὗτοι σιδηροδέσμιοι παρεδόθησαν μετὰ τῶν οἰκείων ἐγγράφων εἰς τὸ ἐνταῦθα Λιμεναρχεῖον ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν διὰ τὰ περαιτέρω. Εἴμεθα ἀρκετὰ περίεργοι νὰ πληροφορηθῶμεν τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ συμβεβηκότα, ὧν ἕνεκεν προεκλήθη ἡ σύλληψις τοῦ ὡς πειρατικοῦ βαπτισθέντος μετὰ τόσης εὐχερείας πλοιαρίου. Ἐλπίζομεν δὲ τοῦτο, διότι μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ὑπάρχουν καὶ ξένοι ὑπήκοοι, ὧν οἱ πρόξενοι θὰ ἔχωσι βεβαίως τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς περιέργειαν.

— Κατὰ τηλεγραφικὰς διαταγὰς πρός τε τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὸν κυβερνήτην τῆς ἀτμοημιολίας «Ἀηδόνος» ἐπεβεβάσθη ταύτης ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸν ἐνωματάρχην κ. Ἄγγελον Καρατζὰν καὶ κατηυθύνθησαν εἰς Κουφονήσια πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἀντὶ 4,000 δραχμῶν ἐπικεκηρυγμένου λειστοπειράτου Ἐμμ. Ψαρᾶ ἢ Ξανθοῦ ἢ Μανώλα. Οὗτος ὅμως εἶχεν ἀπέλθῃ τῶν Κουφονησίων, ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν του, δι' ὃ καὶ ἠναγκάσθη, καταφυγὼν εἰς Κῦθνον, νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν ἐκεῖ Εἰρηνοδίκην, ἔστις καὶ ἐτηλεγράφησε τοῦτο σήμερον πρὸς τὴν ἐνταῦθα Εἰσαγγελίαν.

— Τελουμένου αὔριον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ ἀγρίως κρεουργηθέντος Μητροπολίτου Γρεβενῶν Αἱμιλιανοῦ, διάφορα Σωματεῖα τῆς πόλεώς μας ἐν οἷς ἡ «Ἀλληλοβοήθεια» καὶ ὁ Σύλλογος τῶν «Ἐμποροϋπαλλήλων» ἐξέδωκαν ἴδια ψηφίσματα δι' ὧν καλοῦσι τὰ μέλη των ὅπως ἐν σώματι παρευρεθῶσι κατ' αὐτό.

— Εἰς σειρὰν ἄρθρων ἐδημοσίευσεν ἡ συνάδελφος «Αὐγὴ» σοβαρωτάτην μελέτην περὶ τῆς παρ' ἡμῖν γεωργίας, κηπουρικῆς, μελισσοκομίας καὶ κτηνοτροφίας ἐν γλώσσῃ γλαφυρᾷ καὶ μὲ πλοῦτον γνώσεων ἀληθῶς πρωτοφανῆ δι' ἐπαρχιακὴν Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα. Ἡ μελέτη αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν δόκιμον κάλαμον τοῦ παρ' ἡμῖν ἀρίστου νέου δικηγόρου κ. Πέτρου Ράλλη, ᾧ τινι διαπέμπομεν ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ του ταύτῃ τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια, εὐελπιζόμενοι ὅτι δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς μόνα τὰ ἄρθρα ταῦτα ἡ δημοσιογραφικὴ δράσις του.

— Οἱ ἔφοροι τοῦ ἐν Ἄνω Σύρῳ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἐκφράζουσι καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας των εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ κ. κ. Γεώργιον καὶ Γρηγ. Φραγκοπούλου καὶ Δημ. Καλημασιώτην

— Μετὰ μακρὰν νόσον ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἑπομένην ἡ συμπολίτις μας **Κατίνα Καψάνη**, ἀδελφὴ τῶν κ.κ. Ἀνδρέου, Ἐμμ. καὶ Μιχ. Φραγκίδου. Ἡ μεταστᾶσα ἦτο πρότυπον συζύγου, μητρὸς καὶ ἀδελφῆς διὰ τοῦτο καὶ ἄφατον λύπην κατέλειπε τοῖς οἰκείοις αὐτῆς. Ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀπωλείᾳ των συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τόν τε σύζυγον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς.

— Μετ' ἀσυνήθους ἐπιβλητικότητος ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ καθ' ἡμᾶς Νεκροταφείου Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρό ἔτους ἀποβιώσαντος συμπολίτου μας **Σταματίου Κοίνου**, καθ' ὃ παρέστη ἡ ἐκλεκτωτέρα μερὶς τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος.

— Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων, ὅπου εἶχε μεταβῇ χάριν τῆς κηδείας τοῦ ἀλήστου μνήμης ἀδελφοῦ του **Θεμιστοκλέους**, ὁ πρώην Δήμαρχος καὶ φίλτατον τῆς Ἑρμουπόλεως τέκνον κύριος Ἰωάννης Ζ. Πετροκόκκινος, ὃν μετὰ χαρᾶς ἐδεξιώθησαν οἱ πολυπληθεῖς φίλοι του καὶ ὁ ἰδιαζόντως τιμῶν αὐτὸν λαὸς τῆς Ἑρμουπόλεως.

— Ἐξεδόθη τὸ Ε'-ΣΤ' τεῦχος τῶν μηνῶν Μαΐου-Ἰουνίου 1911 ἔτους Θ'. τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Γ. Βλαβιανοῦ ὑφηγητοῦ ἐκδιδομένου λαμπροῦ ἰατρικοῦ περιοδικοῦ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ καὶ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, οὗ τὰ περιεχόμενα εἰσί: 1.-Δελτίον. Ἡ Δημοσία ὑγιεινὴ ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ Νομοσχέδιον τοῦ κ. Σάββα, ὑπὸ Σ. Γ. Βλαβιανοῦ. Σελ. 65. 2.-Ψυχοφυσιολογική.-Ἡ γένεσις τῆς μεγαλοφυΐας ὑπὸ τῆς Δος Louise C. Robinovitch. Σελ. 68. 3.-Ψυχολογικὴ τῶν λαῶν.-Οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες ὑπὸ Ragar Martini. Σελ. 70. 4.-Ἐγκληματολογικὴ ἀνθρωπολογία. Περὶ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Σπυρ. Κ. Ἰγγλέση. Σελ. 72. 5.-Αἰσθητική. Αἰσθητικὴ τῆς ὁράσεως, ὑπὸ Σπήλιου Ι. Χαραμῆ, Σελ. 78. 6.-Ἱστορία τῆς ψυχιατρικῆς. Ὁ ἀλκοολισμὸς καὶ τὰ φρενικὰ νοσήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν, ὑπὸ Ν. Κυριαζῆ. Σελ. 84. 7.-Νέα περιοδικά. Σελ. 96. 8.-Βιβλιογραφία. Σελ. 96.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Δ. Μάνθος μεγαλέμπορος καὶ δημοτ. σύμβουλος.

— Ἀπῆλθον εἰς Ἀθήνας οἱ βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ μας κ. κ. Τρ. Παπαδᾶμ καὶ Νικ. Καμπάνης.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ Κεφαλληνίας ὅπου μετέβη δι' ὑποθέσεις του ὁ παρ' ἡμῖν Γυμνασιάρχης κ. Ἰωάννης Ψαλτάκης

— Ἀπῆλθεν εἰς Γαλλίαν ὁ παρ' ἡμῖν ἰατρὸς κ. Λ. Βιδάλης μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

— Προσκληθεὶς παρὰ τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου τῆς Μητροπόλεως πρὸς πλήρωσιν τῆς χηρευούσης θέσεως τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ ἀνωτέρω Ναοῦ, ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ Ἱεροψάλτης κ. Παν. Παπανικολάου φοιτητὴς τῶν φυσικῶν ὅστις καὶ ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του ἀπὸ σήμερον.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ἐλθὼν δι' ἐμπορικάς του ὑποθέσεις ὁ ἐν Κραβασαρᾷ ὑφασματέμπορος κ. Βασίλειος Π. Τσαμτζῆς.

— Διατρίψας ἐπί τινας ἡμέρας ἐνταῦθα, ἀφιχθεὶς ἐκ Μυκόνου, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει θέσιν του ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀντώνιος Ἀντωνίνης.

— Διῆλθεν ἐντεῦθεν ἐκ Πάρου μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας ὁ ἔμπορος κ. Δημ. Φωκιανὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ του Ἐμμανουὴλ φοιτητοῦ τῆς Νομικῆς.

ΚΥΡΙΕ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ,,

Θεωρῶ καθῆκον μου ὅπως καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν τοῦ Νομοῦ μας κ. Θωμᾶν Σκάσσην, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπετεύχθη ἡ ἐνταῦθα ἀτελὴς εἰσαγωγὴ πολυτελῶν κυτίων πρὸς ἀποστολὴν λουκουμίων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Ἡ τοιαύτη ἀτέλεια τῶν πολυτελῶν κυτίων θέλει αὐξήσῃ κατὰ πολὺ τὴν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀποστολὴν τοῦ εἴδους τούτου, καθόσον μέχρι τοῦδε οἱ ἐν Εὐρώπῃ ἀγορασταὶ προετίμων τὰς Τουρκικὰς ἀγοράς, λόγῳ προφανοῦς συμφέροντος ἕνεκα τῆς ἐν Τουρκίᾳ λίαν ἐλαφρᾶς φορολογίας.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Γεώργιος Ι. Ζουμπουλάκης

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΝΟΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΟΣ

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Χαριτόπουλος, ἀγροφύλαξ, ἡλικίας 58 ἐτῶν, ὅστις διαμένει ἐν τῷ χωρίῳ Βόθροι τοῦ Δήμου Καλλίστης τῆς Θήρας, ἔχει τὴν καλητέραν ἰδέαν περὶ τῶν Καταποτίων Πίνκ, διότι ταῦτα ἀπεκατέστησαν τὴν ὑγείαν του, ἡ ὁποία ἀπό τινος εἶχε κλονισθῇ.

«Εἶχον περιέλθῃ, γράφει οὗτος, εἰς ὑπερβολικὸν σημεῖον ἐξαντλήσεως καὶ καταπονήσεως. Δὲν ἠδυνάμην νὰ ὑποθέσω ὅτι ἡ παντελὴς αὕτη ἔλλειψις τῶν δυνάμεων προήρχετο ἐκ τῆς ἡλικίας, διότι ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐπῆλθεν αἰφνηδίως. Οἱ ἰατροὶ ἔλεγον ὅτι εἶχον καταστῇ ἀναιμικός. Πράγματι, δὲν ἔτρωγον σχεδὸν πλέον, ἐχώνευον μετὰ δυσκολίας καὶ ἠσθανόμην ὅτι ἅπαντα τὰ ὄργανα δὲν ἐλειτούργουν καλῶς. Αἱ κνῆμαί μου ἦσαν λίαν ἀδύνατοι, ἡ ὅρασίς μου εἶχεν ἐξασθενίσῃ καὶ ἡ μνήμη μου διά τινας στιγμὰς μ' ἐγκατέλειπεν. Ἐπὶ πλέον ἐδοκίμαζον ἰσχιακοὺς πόνους. Μόλις ἤρχισα τὴν θεραπείαν τῶν Καταποτίων Πίνκ, αἱ δυνάμεις μου ἐπανῆλθον ταχέως, ἐτρωγον μετὰ περισσοτέρας ὀρέξεως καὶ αἱ χωνεύσεις μου ἐτακτοποιήθησαν τελείως. Τέλος, ἀπὸ καλλιτερεύσεως εἰς καλλιτέρευσιν, ἔφθασα νὰ ἐπανεύρω ὑγείαν ἐξαίρετον».

Πάντες οἱ ἐργαζόμενοι, πάντες ἐκεῖνοι οἵτινες κοπιάζουσι καὶ οἱ ὁποῖοι, εἴτε τὴν μίαν εἴτε τὴν ἄλλην ἡμέραν, εὑρίσκουν ὅτι ἡ ἐργασία των εἶνε ἀνωτέρα τῶν δυνάμεών των, ὀφείλουν νὰ ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε μία πηγὴ δυνάμεων, ἓν τέλειον ἀνακαινιστικὸν τοῦ αἵματος, ἓν πολύτιμον τονωτικὸν τῶν νεύρων. Τὰ Καταπότια Πίνκ δίδουν αἷμα εἰς ἑκάστην δόσιν πλουτίζουν τὸ αἷμα, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον συνιστῶνται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἐργαζομένους, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα πτωχύνεται πολὺ εὐκόλως.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Βούλγαρη καὶ Λυγεράκη καὶ Ν. Παπαδάκη. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

MICHELE OPERTI. 10

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΑΛΙΕΥΣ

Ἰταλικὸν Διήγημα

Οἱ ἀντίπαλοι ἔφθασαν σχεδὸν συγχρόνως εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀμφιθεάτρου.

Ὁ Ἕκτωρ ἔσπευσε νὰ χαιρετίσῃ τὸν ἀντίπαλον μετὰ φιλόφρονος ἀξιοπρεπείας, ἀλλ' οὗτος ὢν ἡ ὑπερηφάνεια ὤθει εἰς τὰς μᾶλλον ἀναγώγους πράξεις, δὲν ἀπήντησε.

Τὸ τοιοῦτον ἀπετέλει νέαν ὕβριν, ἀλλὰ καὶ ταύτην θὰ ἔλυεν ἡ ἀρχομένη πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τιμῆς πάλη.

Μετὰ μίαν στιγμὴν εὑρίσκοντο ἔναντι ἀλλήλων εἰς δεκαπέντε βημάτων ἀπόστασιν.

Ἡ μονομαχία θὰ ἐγίγνετο διὰ πιστολίου καὶ θὰ ἐξηκολούθει μέχρις οὗ ὁ ἕτερος τῶν διαμαχομένων πέσῃ ἢ καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐξακολούθησιν.

Τὰ ἐρείπια τοῦ ἀμφιθεάτρου, τοῦ περιφήμου τούτου στίβου, ἐν ᾧ πλείους τῶν εἰκοσακισχιλίων θεατῶν συνεκεντροῦντο, ὅπως κορέσωσι τὴν βάρβαρον περιέργειαν των ἐν τῇ πάλῃ τῶν θηρίων, θὰ ἐξεπλάγησαν δίδοντα ἄσυλον οὐχὶ εἰς θηρία ἀλλ' εἰς ἀνθρώπους μὴ ἐννοοῦντας ἄλλην ἱκανοποίησιν τῆς προσβληθείσης τιμῆς των ἢ τὴν ἀμοιβαίαν διὰ τῶν ὅπλων ἐξόντωσιν!

Βάρβαρος λύσις!.. Καὶ ἐν τούτοις τοῦτο

εἶναι τὸ ἐρυμνότερον θεμέλιον ἐφ' οὗ ἡ κοινωνία τῆς σήμερον στηρίζει τὴν τιμήν!..

Οἱ τυχὸν θέλοντες νὰ ἐξεύρωσιν ἕτερον τρόπον μὴ φέροντα εἰς τὸ αὐτὸ βάρβαρον ἀποτέλεσμα διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀγενεῖς! Κατ' ἀνάγκην ὅθεν μόνον ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ δύναται νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τοιούτου εἴδους λύσεων τῶν περὶ τιμῆς διαφορῶν, λύσεων αἵτινες ἀποτελοῦσιν αὐτόχρημα τὴν τρανωτέραν προσβολὴν πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον.

Ὁ κόμης Κ. ἐπυροβόλησε πρῶτος ἀνεπιτυχῶς, τὸ αὐτὸ δ' ἀποτέλεσμα ἔσχε καὶ ὁ Ἕκτωρ. Ἐπανελήφθη ἡ μάχη ἀλλ ἄνευ ἀποτελέσματος αὖθις. Οἱ μάρτυρες τοῦ Ἕκτορος ἐπεχείρησαν νὰ θέσωσι τέρμα εἰς πάλην δυναμένην νὰ ἔχῃ δυσάρεστα ἀποτελέσματα, ἀλλὰ, τοῦ κόμητος ἐξωθοῦντος μέχρι τοῦ γελοίου τὴν κενοδοξίαν του, αἱ εὐγενεῖς προσπάθειαί των ἀπέβησαν ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ὁ κόμης διὰ μιᾶς τῶν ἐπιδείξεων ἐκείνων αἵτινες ἄριστα δύνανται νὰ ἐκπτοήσωσι τοὺς μικροψύχους, ἀλλ' αἵτινες μόνον τὴν περιφρόνησιν τῶν ἰσχυρῶν προκαλοῦσι ἤρξατο σκοπεύων τὸν ἀντίπαλον του. Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του ἔλαμπε σατανικὴ χαρά, ἐστηρίζετο εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα του περὶ τὸν χειρισμὸν τῶν ὅπλων ἐν τῇ μεγαλειτέρᾳ δὲ βεβαιότητι ἐπυροβόλησε.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἤρεμον μειδίαμα ἐπήνθισεν ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ Ἕκτορος, καὶ τὸ μειδίαμα τοῦτο ὑπῆρξε διὰ τὸν κόμητα ἡ πικροτέρα ἀπογοήτευσις. Ἡ σφαῖρα ἐσφάλη ὡς ἔδει, ἵνα τιμωρηθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς ἡ ἐπιβολὴ ἐκείνων οἵτινες τὴν μονομαχίαν μετέρχονται ἐπαισχύντως ὡς ἐπάγγελμα.

Ὁ Ἕκτωρ ἐσκόπευσε μὲ τὴν σειράν του. Ὅλων τὰ βλέμματα προσηλώθησαν ἐπὶ τοῦ κόμητος, τοῦ προσποιουμένου ψυχραιμίαν ἣν δὲν εἶχε. Μετ' ὀλίγον τὸ ὅπλον ἐξεπυρσοκρότησεν ἡ ἠχὼ τοῦ πυροβολισμοῦ ἐσβέσθη εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀμφιθεάτρου συμμιγνυμένη πρὸς τὰς οἰμωγὰς τοῦ κόμητος, ὅστις ἔπιπτε, βληθεὶς εἰς τὸν μηρόν.

Μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ὁ κόμης μετεφέρετο εἰς τὸ μέγαρόν του.

VI

Ἡ Ζαΐσκα ἦτο ἡ ἀπόλυτος κυρία τῆς μαγικῆς ἐκείνης ἐξοχῆς, ἐν ᾗ εἴδομεν ὁδηγούμενον ὑπὸ καλὴν συνοδίαν τὸν Πέτρον.

Εὐνοουμένη ἰσχυροτάτου ἀρχηγοῦ πειρατῶν, ἐγένετο κυρία ἀμυθήτου πλούτου καὶ πᾶσα ἐπιθυμία της πᾶσα ἰδιοτροπία της ἐπραγματοποιήθη.

Θανόντος τοῦ ἀρχηγοῦ, κατά τινα μακρὸν πλοῦν ἀνὰ τὸ Ἰαπωνικὸν ἀρχιπέλαγος, ἡ Ζαΐσκα ἀπέμεινε κυρία ἀπείρου πλούτου, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶχε μερικὰς ἑκατοστύας δούλων ἐφ' ὧν εἶχε δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου!

Μολονότι κατήγετο ἐκ Παπούων αἰθιόπων τὰ χαρακτηριστικά της ἦσαν τοιαύτης κανονικότητος ὥστε, ἀπετέλει ἐξαίρεσιν ἐν τῇ φυλῇ της. Ἂν εἰς τὸ ἐβένινον μελάγχρουν τοῦ χρώματός της ἠδύνατο νὰ ὑποκατασταθῇ τὸ λευκόν, ἀναμφισβήτητως θὰ ἦτο μία τῶν ὡραιοτέρων γυναικῶν ἃς συνήθως θαυμάζει ἡ γηραιὰ δύσις. Ὁπωσδήποτε ἦτο ὡραία καὶ διήγειρε τὰ ζωηρότερα αἰσθήματα εἰς τοὺς οὐκ ὀλίγους θαυμαστάς της.

Ἰδιοτρόπως εἰς τὸ ἔπακρον, ἐδείκνυεν ἰδιάζουσαν ροπὴν πρὸς τοὺς λευκούς, οὓς ἠγόραζεν εἰς μυθώδεις τιμάς.

Οὐδὲν φυσικώτερον ἑπομένως τοῦ αἰφνηδίου πάθους ὑφ' οὗ κατελήφθη μόλις εἶδε τὸν συμπαθῆ Πέτρον.

Ἡ κάθειρξις τούτου δὲν παρετάθη, διότι μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ θύρα τοῦ δωματίου ἐν ᾧ ἦτο καθειργμένος ἠνεώχθη καὶ ἀπεκάλυψε διπλὴν σειρὰν εὐνούχων ὡπλισμένων μὲ ἀκινάκας καὶ πλουσίως ἐνδεδυμένων. Ὁ φαινόμενος ἀρχηγός των διέταξε τὸν Πέτρον νὰ πλησιάσῃ καὶ, περιδέσας τοὺς ὀφθαλμούς του, τὸν ὡδήγησε διὰ σκοτεινῶν διαδρόμων. Αἱ παράδοξοι αὗται διατυπώσεις ἐνέβαλον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πέτρου τὰς σκληροτέρας ἀμφιβολίας καὶ τῆς καρδίας του οἱ παλμοὶ ηὐξήθησαν, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τῆς σοβαρωτέρας περιπετείας.

Θεέ μου! ἔλεγεν ὁ Πέτρος, ποῦ μὲ φέρουσιν οἱ δήμιοι οὗτοι; Πόσον εἶμαι δυστυχής!... Ἂν ἠδυνάμην τουλάχιστον, πρὶν ἢ ἀποθάνω, νὰ ἐπανίδω τὴν Γκίταν μου, τὴν Ἀφροδίτην μου... νὰ τὰς ἐναγκαλισθῶ.... νὰ τὰς ἀσπασθῶ τὸ ὕστατον!...

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ συνοδία ἔστη καὶ ὁ Πέτρος ἀντελήφθη ὅτι ἀπεμακρύνοντο Ἔμενε μόνος καὶ πρώτη φροντίς του ἦτο νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν ἐπίδεσμον τῶν ὀφθαλμῶν. Ἡ μᾶλλον μαγευτικὴ σκηνὴ τῷ παρουσιάσθη καὶ ἠρώτα ἑαυτὸν σοβαρῶς μή τι παράδοξον ὄνειρον τὸν φενακίζει. Εὑρίσκετο ἐντὸς ὡραιοτάτης τετραγώνου αἰθούσης, ἀνοιγομένης πρὸς μεγάλον ἐξώστην, ἐξ οὗ ἔβλεπέ τις τὸν ὑποκείμενον κῆπον καὶ τὴν γελόεσσαν παραλίαν. Τὰ τειχώματα τῆς αἰθούσης ἐκάλυπτε κυανοῦν πολύτιμον ὕφασμα, ἐσπαρμένον διὰ χρυσῶν ἀστέρων.

Ἡ ὀροφὴ τῆς αἰθούσης ἦτον ἀξία λόγου ἕνεκεν τοιχογραφίας παριστώσης τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὸν Ἔρωτα, ἐν ᾗ τὸ πνεῦμα τῆς τέχνης ὑπεχώρησε ἀφῆσαν ἐλεύθερον τὸ πεδίον εἰς τὴν ἡδυπάθειαν.

Ἐπὶ κομψοτάτης τραπέζης εἰς τὴν ἔναντι τοῦ ἐξώστου πλευρὰν τῆς αἰθούσης στηριζομένη ἠπλοῦντο ποικίλα καὶ πλούσια κομψοτεχνήματα τῶν καλλίστων τῆς Ἀνατολῆς ἀγορῶν.

Εἰς τὰς πλαγίας πλευρὰς ἔκειντο δύο ἀνάκλιντρα ὀθωμανικά, σχηματιζόμενα ἐκ δύο ἐπαλλήλων σειρῶν προσκεφαλαίων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος δι' οὗ οἱ τοῖχοι ἦσαν ἐμπεπετασμένοι.

Πλούσιος Περσικὸς τάπης ἐκάλυπτε τὸ ἔδαφος, ὡραῖα δὲ καὶ εὐώδη ἄνθη, ἐντὸς σινικῶν ἐκ πορσελάνης δοχείων, ἐπέστεφον τὸ ἡδονικὸν τοῦτο ἀναχωρητήριον εἰς τὸ ὁποῖον, δικτυωτὸν περσίδων, ἐκώλυε νὰ εἰσδύῃ ὑπερζωηρὸν φῶς.

Ὁ Πέτρος κατάπληκτος δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τὸ ὅτι ἡ πλουσία καὶ κομψὴ αὕτη αἴθουσα, ἥτις ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀναπαυτήριον τῆς ἰδιοτροπωτέρας Εὐρωπαίας δεσποίνης, ἦτο ἡ κατοικία μιᾶς αἰθιοπίδος. Ἀλλὰ τὸ πλειότερον κινοῦν τὸν θαυμασμόν του ἦτο τὸ ὅτι ἡ αἴθουσα αὕτη δὲν εἶχε θύρας· ἀλλ' ἐνῶ ἐσκέπτετο τὸ τοιοῦτον ἤκουσε θόρυβον ὅμοιον πρὸς τὸν θροῦν μεταξινῆς ἐσθῆτος καὶ στρέψας τὸ βλέμμα πρὸς ἓν τῶν πλαγίων τειχωμάτων, παρετήρησεν ὅτι τὸ ὕφασμα, ἀνοιγόμενον ὡς παραπέτασμα, ἄφινε κενὸν ἐν τῷ μεσῳ τοῦ ὁποίου ἐνόμισεν ὅτι διέκρινεν ὡραῖον καὶ ὑπέροχον ἄγαλμα. (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ κακογραφία τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Ἕλλην, ὁ πλέον καλλιγράφος, θεωρεῖ καθῆκόν του νὰ ὑπογράψῃ μὲ μίαν μουτζοῦραν. Ἐν τούτοις τὸ νὰ κακογράφῃς εἶνε ἤδη ἕνα κακόν πρᾶγμα, σὰν νὰ εἰποῦμε μία ἔλλειψις σεβασμοῦ πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον γράφετε, ἂν ὅμως ἡ ὑπογραφὴ εἶνε δυσανάγνωστος, τότε, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι εἶνε ἔλλειψις ἀνατροφῆς.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἕνα χαριτωμένον ἀνέκδοτον. Κάποτε, Ἀθηναῖος γνωστὸς διὰ τὴν κακογραφίαν του, γράφει πρὸς τὸν φίλον του Διευθυντὴν τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς γνωρίζοντα ἄριστα τὴν γλῶσσάν μας. Τὸ γυρίζει τὸ γράμμα, τὸ ξαναγυρίζει, παίρνει φακὸν, τίποτε. Ἀπηλπισμένος κόβει γύρω-γύρω τὴν ὑπογραφὴν, τὴν κολλᾷ ἐπάνω στὸ φάκελλο, γράφει ἀπ' ἔξω πρὸς τὸν Κύριον.... καὶ δίδει τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν εἰς τὸν ἀναμένοντα ὑπηρέτην τοῦ κακογράφου. Ὁμολογήσατε, ὅτι ἦτο ὡραία ἡ ἀπάντησις.

Ὁ καπνὸς καὶ ἡ χολέρα.

Ὁ ἐν Μοναστηρίῳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ρούμελη» ἀναγράφων ὅτι δυστυχῶς μέχρι τοῦδε δὲν εὑρέθη τὸ κατὰ τῆς χολέρας φάρμακον καὶ ὅτι ἡ ἰατρικὴ συνιστᾷ μόνον προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῆς νόσου, ἐπάγεται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ὅμως αὐτὰς ἀνηγγέλθη, ὅτι εὑρέθη ἡ θεραπεία τῆς χολέρας! Πρὸ ἑξήκοντα ἐτῶν εἶχε καὶ πάλιν ἀναφανῇ ἡ νόσος ἐν Μοναστηρίῳ. Καὶ τότε πολλοὺς εἰς Ἅδην ἀπέστειλεν.

Ἐν τούτοις εἰς τὴν ἐξάωρον τοῦ Μοναστηρίου ἀπέχουσαν πόλιν Περλεπὲν ἡ νόσος δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταδοθῇ. Ἀνεζητήθησαν τότε τὰ αἴτια τῆς μὴ μεταδόσεως τῆς νόσου καὶ ἐγνώσθη ὅτι οἱ κάτοικοι τότε ἐνησχολοῦντο μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν καπνῶν καὶ ὅτι εἰς ἑκάστην οἰκίαν ὑπῆρχον δέματα καὶ παστάλια καπνῶν. Ἕνεκα τούτου δὲν μετεδόθη ἡ χολέρα, καθόσον ἡ ἐν τῷ καπνῷ ὑπάρχουσα νικοτίνη φονεύει τὸ μικρόβιον τῆς χολέρας. Τῆς δοκιμῆς ταύτης θέλων νὰ ἐπωφεληθῇ ὁ ἐκ τῶν ἰατρῶν κ. Χριστίδης, πολλὰ μέρη τοῦ νοσοκομείου Μοναστηρίου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς ἀπομονωτήριον ἐκάλυψε διὰ φύλλων καπνῶν. Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ἐὰν θὰ ἐπιτύχῃ ἢ οὐ ἡ δοκιμή. Ἐὰν ὅμως τοῦτο ἐπαληθεύσῃ, τότε οἱ Δραμινοί, οἱ Ξάνθιοι καὶ οἱ Καρατζαλῆδες εἶνε ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὴν χολέραν.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ὁ ἰατρὸς Μπράουν εἰς τὸ Λονδῖνον συνεβούλευσε τοὺς Λονδρέζους νὰ ἀποδιώξουν τὰς γάτας ἀπὸ τὰ σπίτια των τώρα κατὰ τὴν περίοδον τοῦ καύσωνος. Τὸ μέτρον αὐτὸ θὰ ληφθῇ, διότι αἱ γάται εἶνε φορεῖς μικροβίων. Πολλαὶ ἄγαθαὶ ἀγγλίδες δακρύσασαι ἀπεχωρίσθησαν τῶν προσφιλῶν οἰκιδίων ζώων.

— Καὶ μία νέα Ἀμερικανικὴ καινοτομία. Αἱ κυρίαι εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἤρχισαν νὰ φωτογραφοῦνται κομμώμεναι. Ἡ στάσις αὐτὴ εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ δὲν ὑπάρχει ἐπιτήδευσις.

— Τὰ διαζύγια εἰς τὴν Πρωσσίαν αὐξάνουν καταπληκτικῶς. Τὸ 1905 ἦσαν 6924. Τὸ ἔτος 1910 ἔγιναν 8563. Καὶ αὐξάνουν καπληκτικῶς ἐτησίως.

— Ὁ βιβλιογράφος Ροβέρτος Ντὸτ εἰς συγγράμματά του καθώρισε ποῖα εἶνε τὰ πολυτιμώτερα βιβλία τοῦ Κόσμου.

Ἓν Ψαλτήριον ἐκδοθὲν τὸ 1457, μία Ἱστορία τῆς Τροίας δημοσιευθεῖσα τὸ 1469

Τὸ Ψαλτήριον ἐπωλήθη ἐσχάτως ἀντὶ 62,500 φρ.

— Τὸ Ἐδιμβοῦργον εἶδε τὴν πρώτην δι' αὐτοκινήτων κηδείαν. Ἡ νεκροφόρος καὶ αἱ ἅμαξαι τῶν προσκεκλημένων διέτρεξαν ἐν ἰλιγγιώδει ταχύτητι τὸ ἀπὸ τῆς οἰκίας μέχρι νεκροταφείου διάστημα—ὄχι καὶ πολὺ μακρὸν—δέκα ὀκτὼ μίλια.

— Μία κυρία εἰς τὴν Αὐστρίαν κατεδικάσθη ἐσχάτως εἰς τρίμηνον φυλάκισιν ἐπειδὴ ὡμίλησεν ἀνευλαβῶς περὶ... τῆς Μαρίας Θηρεσίας ἀποθανούσης πρὸ 181 ἐτῶν. Καὶ τοῦτο διότι, κατὰ τοὺς αὐστριακοὺς νόμους, ἀπαγορεύεται ἡ ἐπίκρισις τῆς Βασιλείας γραπτὴ ἢ προφορικὴ ἐπὶ διακόσια ἔτη μετὰ θάνατον!

— Οἱ νεαροὶ ἀριστοκράται τοῦ Νέου Κόσμου, παρὰ τὸν διακρίνοντα αὐτοὺς δημοκρατικὸν χαρακτῆρα, ἐπενόησαν, πρὸς ἐπίδειξιν τῆς κοινωνικῆς τάξεώς των, νὰ φορῶσι γελέκα κοσμούμενα διὰ τοῦ οἰκοσήμου των μὲ κομβία ἢ φέροντα φωτογραφίας ἢ σκαλιστὰ παριστῶντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των.

— Ὁ Τσάρος ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του 300,000 αὐλικοὺς θεράποντας, οἱ δὲ σταῦλοι τρέφουν 5,000 ἵππους δι' ἀτομικήν του χρῆσιν.

— Τὸ ἑστιατόριον τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τοῦ Βερολίνου εἶνε τὸ μεγαλείτερον ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀφοῦ 10,000 ἄνθρωποι δύνανται νὰ παρακαθήσουν ἀνέτως εἰς γεῦμα. Ἄλλον τόσον ἀριθμὸν ἠμποροῦν νὰ περιλάβουν καὶ τὰ ὕπαιθρα δωμάτιά του ἐν καιρῷ θέρους. Οἱ ὑπηρέται ἀνέρχονται εἰς 1000, τὸ δὲ μαγειρικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ 500 ἀτόμων.

— Ὁ πρίγκηψ Τζαὶμ τῆς Ἱσπανίας, κατὰ γαλλικὴν ἐφημερίδα, εἶνε κωφάλαλος. Ἐγένετο ἐγχείρησις, διὰ τῆς ὁποίας ἐπετεύχθη, ἵνα ὁ πρίγκηψ ὁμιλῇ καὶ ἀκούῃ ὀλίγον τι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Ο ΕΥΡΙΠΟΣ,, ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Παρὰ τὴν Γέφυραν καὶ τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν

Διευθυντὴς **Ι. Τσουγγράνης.**

Δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια, καθαριότης ἄκρα. Τιμαὶ αἱ ἡμίσεις τῶν ἄλλων Ξενοδοχείων.

Συνιστᾶται ὑφ' ὅλων τῶν ἐν Χαλκίδι ὑπηρετησάντων Ἐφέδρων διὰ τὴν περιποίησιν καὶ καθαριότητά του ὡς καὶ τὴν μεγάλην προθυμίαν τοῦ προσωπικοῦ του.

Ὁ χειροῦργος ὀδοντοϊατρὸς κ. Γ. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του τῇ ἄνωθεν τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» καὶ παραπλεύρως τοῦ Δημοτ. Θεάτρου.

Τοὺς ἀπόρους ἐπισκέπτεται δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ι. Μαραγκοῦ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 2—3 ὥρας μεταμεσημβρίαν.

Δοκιμάσατε τοὺς Ἀγγλικοὺς Σάπωνας PEARS

Εἰς τὸ **Κουρεῖον καὶ Μυροπωλεῖον** ΙΩΑΝΝΟΥ Λ. ΓΡΥΜΑΝΗ

Ἐνοικιάζεται ἡ πλησίον τοῦ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου οἰκία τῶν κληρονόμων Ἀλ. Γλαράκη, εἰς ἣν κατῴκει ὁ κ. Κοκκινόπουλος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Α. Σοφιανῷ δικηγόρῳ.

ΝΕΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Α. Σ. ΛΕΚΑ

(Παρὰ τῇ Πλατείᾳ Μιαούλη)

Ἐν τῷ Ζυθοπωλείῳ τούτῳ εὑρίσκεται ὁ πεφημισμένος Ζῦθος Πατρῶν Μάμου καὶ Σας ἡ ποιότης τοῦ ὁποίου ἀμιλᾶται πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Πίλσεν καὶ Μονάχου. Ἀφθονία μεζέδων. Καθαριότης ἄκρα, περιποίησις καὶ ὑπηρεσία πρόθυμος εἶναι τὰ συστατικὰ τοῦ νέου τούτου Ζυθοπωλείου.